

19-ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வியும் தமிழ் நாவலின் தோற்றமும்

சாந்திரி சுந்தரனம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியக் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மாபெரும் மாற்றங்கள் அந்நாட்டு அரசியல், சமூக, கலாசாரத் துறைகளுக்கு புதிது வளர்ச்சியையும், தனித்துவத்தையும் கொடுத்தன. முக்கியமாக இவ்விருத்தல் அது காலவரை உருவம், உள்னடக்கம் பற்றிக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்கள் மூலக் கட்டுண்டு, காலத்தைப் பிரதிபலித்துக், காலத்துடன் இணைந்த இவ்விவ வடிவம் கள் தோன்றத் தொடங்கின.

இக் கல்வி மாற்றங்களுள் ஆகக் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது ஆங்கிலக் கல்வியாகும். "மத்திய எத்தக் காரணிகளையும் விட 19-ஆம் நூற்றாண்டு இந்தியாவில் ஒரு பெரும் உருமாற்றத்தைக் கொண்டுவர உதவிய ஒரு தனிச்சாரணியைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் நாம் நிரிதும் தயக்கமின்றி ஆங்கிலக் கல்வியின் அறிமுகத்தைக் கட்டிக் காட்டலாம்." 1

இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியையும், அதன் பயனாக உள்னடமிய இவ்விவ மறுமலர்ச்சியையும் ஆராய்விட்டது வக்கத்தின் திகழ்த்த கல்வி மாற்றங்கள், கல்வி சம்பந்தமான சர்ச்சைகள், விவாதங்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில், ஏறத்தாழச் சம காலத்தில், பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, அப்பகுதிகளிலும் கல்வி, இவ்விவ இவக்கங்கள் தோன்றி வளரத் தேவையான உத்தரவிக் கொடுத்தன. அதனால் வக்கக் கல்விச் சூழ்நிலையைச் சற்று விரிவாகவே ஆராய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. "தொண்டிய கலாசாரத்தின் கல்விக்க உடமாக, பிரேக்கத்தின் கல்விக்க, கலாசாரத்தும் சொல்வாற்றறுக்கும் தாயாக எவ்விதம் ப்லிக்கிவில காலத்து அதென்ன் தகரம் விளங்கியதோ அவ்விதமே பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் இருத்த இந்தியாவிற்கு வக்கம் விளங்கியது." 2 இவ்வாறு அக்கால வக்கம் வகித்த முக்கிய இடத்தை சேர் சூது நாத் சர்க்கார் விளக்கியுள்ளார்.

18-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எவ்வளவு பொருளாதார கரண்டம், பஞ்சம், வெள்ளப்பெருக்கு என்பவற்றுள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இத் தொடர்ச்சியான சமூக, பொருளாதார நலிவு கலாசார நலவுக்குக் காரணமாகவிருந்தது. 1780 (பாரத் சத்திர ராய் இருத்த வருடம்)க்கும், 1800 (பேர்ட் ஷிக்லியம் கல்னூர் யின் கந்தாயிதம்) க்கும் இடைவில் உள்ள காலத்தை வக்க இவ்விவ வரலாற்றுக் சிபர்கள் வக்க இவ்விவ வரலாற்றின் ஒரு வளர்ச்சி குன்றிய தேக்கமான காலமெனக் குறிப்பிடுவர். இக்காலத்தில் கலெயுணர்வு குறைந்த கைஞ்ணை பக்திப் பாடல் களும், சரிதைகளும், கதைப்பாடல்களும் பெருமளவில் இவற்றப்பட்டன. இதே இவ்விவ வளர்ச்சிகுன்றிய சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டிலும் ஐரோப்பியத் தாக்கத்திற்கு முன்பு நாயக்கர் காலத்தில் நிலவியது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. 19-ம், 20-ம் நூற்றாண்டுகளில் இந்திய இவ்விவம் அடைந்த பிரமாண்டமான வளர்ச்சியை 18-ஆம் நூற்றாண்டு இவ்விவப் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் போதுதான் ஆங்கிலக் கல்வியின் பங்களிப்பு எமக்குத் தெளிவாகின்றது.

18-ஆம் நூற்றாண்டிலும், அதற்கு முற்படவும் ஆக்ஷிபத்ததை நிர்வாக வர்த்தக காரணங்கள் நிமித்தம் பெரும்பாலும் வகைத்தா, பம்பாய், சென்னை நகர ஊரிகள் க்கு நேர்ந்தாலும் ஆக்ஷிபம் 18-ம் நூற்றாண்டுவரை பெரும்பான்மையான இத்தியர் அணுகுதல் நிர்வாக மொழியாகவே விளங்கியது. ஆக்ஷிபம் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தால் நிர்வாக மொழிகளில் கவனமாகவும் முக்கியமான அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்ற கருத்து, பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அக்காலக் கல்விச் சூழ்நிலையை ஆராய்விட்டது இக்கற்று அத்துனை கவனமையானதன்று என்று நமக்குப் புலனாகின்றது. இத்தக் கல்வியை நிறுவப்பட்டு (1817) ஏதெத்தா இருப்பது ஆண்டு கள் வரை பிரித்தானிய அரசாங்கம் ஆக்ஷிபக் கல்வியை ஈடுக்குவிக்காமலேயே இருந்தது.

பொதுவாகக் கல்வி பற்றியும், சிறப்பாக ஆக்ஷிபக் கல்வி பற்றியும் பல வகையான கருத்துக்கள் வகைத்தில் நிலவின. இக்கருத்துக்கள் ஒன்றோடொன்று கொள்ளுத்த பாய்பா உறவுகள், ஒரளப்பாடுகளின் விவரமாக ஒரு புதிய கல்விச் சூழ்நிலை உருவாகியது.

"ஓரியண்டலிச்ட்ஸ்" (Orientalists) என்றழைக்கப்படும் சீழைத்தேய கலாசாரச் சார்புடைய ஐரோப்பியர்கள் நடமாத்தப்பட்ட மேயி, பம்பாய், கல்கத்தா ஆராய்ச்சிகள் இத்தியானிலும், ஆமோவிலும் தேசிய வாத ஈடுக்கிக்குப் பெரிதும் உதவின. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிய் பகுதியில் வக்காள கவர்ணாக இருத்த தேரஸ் ஷக்ல் பிரபு (1772-1785) இத்தியக் கலாசாரத்துடன் இணைத்த நிர்வாக உத்தியோக உத்தரத்தும் நிர்வாகத்திற்குக் கல்வியின் ஒரு நேரடித் தொடர்வைக் கண்டார். "இத்தியக் கலாசாரத்தை விளக்கிக் கொள்ளுதல் இத்திய நிர்வாகத்தின் அடித்தளமாக அமைவும்" என்று அவர் கருவியதாசையே அடிப்படம் செய்வ முறைத்தார் என்பது கியிசின் கருத்தும். இத்தியானில் வாழ்ந்த ஆக்ஷிபியர்களையே "இத்தியத்தவம்" சமூக உறவுகளின் மட்டுவன்றி அறிவியல் ரீதியாகவும் உருவாக வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த அவர் அதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கினார்.

அங்குராய கருத்துக்களை ஏற்று அவருடைய முயற்சிகளில் அவருக்குச் சார்வாக இருத்த இத்தியானில் வாழ்ந்த ஆக்ஷிபியைப் புத்தி லீசிகள் ஐரோப்பிய அறிவொளிக் கவையர் (European Enlightenment) தாக்கத்துட்பட்டிருத்தனர். இவர் கருட் பவர் ஐரோப்பிய அறிவொளிக் கவையத்தின் பிரதான இயக்குணான செல்வியற் பங்கு (Classicism) அணுகுதலும் (Cosmopolitanism), பகுத்தறிவாண்மை (Rationalism) என்பவற்றைத் தம்பால் கொண்டுத்தவையாகத் தேரஸ் ஷக்ல் பிரபு எதிர்மார்த்த கலாசாரப் பரிமாறல் கவனத்தில் ஏற்படக் கடியதாக இருத்தது. ஏசுவ கலாசாரத்தளை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆத்தலை இவர்கள் பெற்றிருத்தனர். இத்திய மண்டபாக்கை அக்கால வரலாற்றுலிசிய்களான கிபன் (Edward Gibbon) போன்றோரைத் தத்தம் கலாசாரத்தின் குறைபாடுகளையும் பிற கலாசாரங்களின் சிறப்பியல்புகளையும் பாசாபட்சயிந்தி எடுத்துரைக்கத் துண்டியது. இத்தியக் கல்வியை ஐரோப்பிய அறிவியற் சூழ்நிலை சீழைத்தேய கலாசாரச் சார்புள்ள இயக்கமொன்றிற்றுச் சாதகமாக இருத்தவை தெளிவாகின்றது.

1781-ஆம் ஆண்டு தேரஸ் ஷக்ல் பிரபு "கல்வத்தா மதராணா" அல்லது மொகலத்தியக்கல்வியைச் சுவையாக அரபு, பாரசீக மொழியாராய்ச்சி நிமித்தம் க்காபித்தார். அதே போல் சமஸ்கிருதக் கல்வியை லிசியக் 1791-ஆம் ஆண்டு ஆராய்ச்சிக்கப்பட்டது. தேரஸ் ஷக்ல் க்குப் பின் கவர்ணாக இருத்த கெக்லி பிரபு (1798 - 1805) போட் கிளியைக் கல்வியை 1800-ஆம் ஆண்டு நிறுவினார். இக் கல்வியில் அரபு, பாரசீக, சமஸ்கிருத மொழிகளுடன் இத்தியத்தானி, வக்காளம், தெலுங்கு, பிராத்தி, தமிழ், கன்னடம் என்னும் ஆறு இத்திய தேசிய மொழிகளும் (Vernaculars) புக்கட்டப்பட்டன. இக் கல்வியாளர்கள் சிதாபித்தத்தைத் தொடர்ந்து இத்தியானில் வெளும் போக்க மொழிகளாக இருத்த பக மொழிகளுக்கு இலக்கண வழியம் கொடுக்கப்பட்டது.

மேட்டில்லியம் கங்கூரி அறிஞர்கள் பலர் வங்காள ஆசிரியர் கழகத்தின் (Bengal Asiatic Society) ஒத்துழைப்புடன் பல இந்திய நாடுகளை ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழி பெயர்த்தனர். பல இந்திய மொழி அகராதிகள் தொகுக்கப் பட்டன.

- உ.உ.ம் 1. தரித்தல்தானி — ஆங்கில அகராதி வில்லியம் தரண்டர் (1809)
- 2. சங்கிரக அகராதி — கோம்புரூக் (1808)

சீமைத்தெயல் பாரம்பரியத்தில் ஆங்கிலேயர் கோண்ட ஈர்ப்பு இந்திய கவிதா மொழிகளின் பல வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாயிற்று. எனினும் பழமை பேணிக் காப்பதில் மட்டும் கவனத்தைச் செலுத்தாமல் ஆங்கிலம் ஏற்பதன் மூலம் இந்தியர்கள் புதிய அறிவுகளைத்திரிகு அறிமுகப்படுத்தப்படுவதில்லாவிடின்மேல் எண்ணம் 19-ம் நூற் நூண்டில் பலர் மத்தியக் பரவத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே உறப்பட்டனாறு ஆங்கில அகராதிகள் இடிக் அத்தனை அக்கறை காட்டாததால் பல தனிப்பட்டோர்தும், மத, தனிவார் கந்தாபனக்களைச் சார்ந்தோருமே இடிக் கவனம் செலுத்தினர். 1817-ஆம் ஆண்டு திறுவப்பட்ட கங்கதா பாடசாலைப் புத்தக மன்றம் (Calcutta School Book Trust) இடிக் கங்கூரி என்ற இரு திறுவனங்களும் இவ் விடயத்தில் அருளு செலவாயற்றன.

இடிக் கங்கூரீயில் வங்காள, இத்தல்தானி, ஆங்கில மொழிகளுடன் கவிதம், வரலாறு, புலியியல் வரலையல், ஆங்கில இலக்கியக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், ஐரக்கத் தத்துவங்கள் என்பனவும் புக்கட்டப்பட்டன. கிரித்தல விலாசர் மார்க்கச் சேரப்பூர்தும் மந்தைய இடக்களினும் பல பாடசாலைகளை திறுவினர். டேவிட் ஹேர் (David Hare), ராஜா சரம் மோகன் சரம், ஜி. ஏ. டோம்புக் (G. A. Turnbull), மோண்டலர்கள் தனிப்பட்ட மூன்றலில் பாடசாலைகள் அமைத்தனர். இவ்விதம் தனிவார் மூயத்திலில் 1838 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை கங்கதானில் மட்டும் ஏறத்தாழ இருபத்த ஐந்தாக இருக்கது.

கவிய் ஆங்கில மலயாக்கப்படுக்தைப் பக்கவறு சாரணங்கள்க்காக பல ஆங்கிலேயர்களும், இத்தலயர்களும் ஈரவேற்றனர். இடிக் தலையாறு ஒரு தாரா வயாத கவிய்தலிட்டம் பாசு பலர் கோண்ட அவரவே. பிரித்தானிய அரசாங்கம் இத்து பங்குதர்களின் பரிபாலனத்தில்க் சிறு ஒரு சங்கிரகத் கங்கூரீயை திறுவும் மூயத்தில்களில் இடிக் கவியமொழறு ராஜா சரம் மோகன் சரம் (1772-1832) பிரித்தானிய வலர்சராய அம்மேரர்க்கட் பிரபுக்கு (1823-1828) ஈறுவிய கங்கதல்க் (1823) தலீனத்தலயத்ததைக் கவியில்க் காணலிழறுத்த இத்தலயர்களின் எண்ணப் பிரதலியலியு வெலியலிக்ந்தது. ஆங்கில அகராத்கம் தன் இத்தலயப் பிரணலுகளில் கவிய்க்காபு வெறுவாறு பனத்ததை ஒதுக்கியுள்ளாறு சண்டறித்த இத்தலயர்கள் அப் பணம் சண்டிதம், இவர்க்கை வெலியலியல், இராசாவணம் மோன்ற பாட்க்கலியப் மோதிக்லவே பங்கப்படுத்தப்படுக்து எணத் திடமாத தம்பிய் பூரீய்ப்பாடத்தனர் என்க். ஆறல் இப்பொறுதோ அப்பணம் தற்கால வார்த்தைக்க்குச் சிறிதும் பவனத்திறு புராதணக் கவிய்த திட்டத்தை அமுதப்படுத்தும் முகமாதச் சங்கிரகத் கங்கூரீயொன்றலீன திறுவல்பணப்படுத்தப்படப்போகின்றாறு என்பதை அறிந்து மணம் வருத்தலிஞர்கள் எனவும் சரம் தன் கங்கதல்க் குறிப்பிட்டார்.

மேகன் பிரபுக்கு (Lord Francis Bacon) முன் ஐரோப்பியலில் தலையி வித்தலான இலக்கியத் துறல்களில் தலீகையும் அவருக்கு யின் அத்ததைகளில் ஏற்பட்ட கவித வளர்ச்சிகையும் ஒப்பீட்டுப் பார்த்துமாறு துல்க்கும் சரம், "பிரித்தானிய அறிஞாணத்தல்க் தொடர்ந்து தலீகப்படுதே மேக்டப்பய்ஷுக்குத்தலாக் அக்காலத்தில் ஏற்கனவே தலையி கவியிழ ஈறு ஒதுக்கப்பல்ஈராத: மேகன் தத்ததும் கட்டபுத்தலீனாறு. அறிமோக் இரதலானவலும் தொடர்ந்து அறிஞான இல்களில் மூழ்மியில்க் கச் சேர்வடுத பிரித்தானிய அகராத்கத்தில்க் தோக்கமலயில்க் இச் சங்கிரகத் கவிய் மூயத்தலாக் அத்தற்கு யிலவும் ஏற்றதொன்றா" எனக் கூறுகின்றார். 4

இக்கடிதம் ஆக்ஷயத்தில் எழுதிக்கொண்டும், பத்திரிகைகளிலும் பரஸ்பரமும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த சூத்திரங்களுக்கு திட்டவாட்டமான வரலாற்றைக் கொடுத்தது. எனவே ஆக்ஷயக் கல்வி யோதகமான அறிபாணம் என்ற இருளை நீக்கும் சாதனமாக பரஸ்பரம் சொல்லப்பட்டது என்பது வெளிப்படும்.

ஆக்ஷயக் கல்வி சத்திரம், விடுதலை போன்ற கோட்டாடுகள் சத்திரம் பிரித்தானிய ஆட்சியினின்றும் விடுதலை வேண்டி தீவிர இத்தியர்சினித் துண்டும் எனக் கருதும் பலரும் இருந்தனர். மக்லேயேயர் (Lord T. B. Macaulay) பிரித்தானிய மக்கள் அகையிற் உணராததும் போலந்து "அந்தரீக என்ற கருமொன்று ஆக்ஷய வரலாற்றின் பெருமையான தரம்" 5 என்ற கருறினார்.

ஆக்ஷய ஆக்ஷயக் கல்வி இத்தியர்சினித் பிரித்தானிய ஆட்சியுடன் இணைக்கப்பட்டும் வந்த எதிர்க்கருத்தைக் கொண்டுமே இருந்தனர். ஐரவெலியன் (G. M. Trevelyan) 1853-ல் உதிர்தாவது: "எங்கள் இலக்கியத்தில் தந்த பரிச்சயமுள்ள இத்திய இ-இருக்க தாம் அத்தியர்சினித் அகம் ... ஐரவெலியன் கருத்துரைப் பட்டிருந்தும் மூலம் தேர்வைக் கொள்ளக்கூடுக ஒரு புதிய சொக்கைக் கொடுக்கலாம்." 6

இக்கடிதம் பக்கவாறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் போரூட்டு ஆக்ஷயக் கல்வி இத்தியர்சினித் வந்த அளவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று விருப்பியோர் கருத்து வலியுறுத்தும் எனும் வேண்டிக் "நினைக்கலாம்" என்ற கருத்து பெருமளவில் எழுப்பப்பட்ட தேர்ந்தனர். பிரித்தானியன் (Princp) தலைமையில் சீழ் இம் விடுதலையார் ஆக்ஷயத்தை இத்தியர்சினித் போலந்து யோதகங்கருதும் சத்திரம் இத்திய மொழிகளின் தாக்கத்திற்கு வழி கோளும் என்று வாதித்தனர். ஆக்ஷயக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் அது ஏற்கையே சாதி, சமயப் பேரணிகள் மனித இத்தியர்சினித் பெரும் ஒரு பிரணவ ஏற்படுத்தும் என்பதும் அவர்கள் வாதமாகும்.

ஆக்ஷய ஆக்ஷயக் கல்விக்குத் தலைமை வகித்த மக்லேயேயர் சமன்செருக்கக் கல்வியில் கல்வியின் பல் மாணவர்கள் வேண்டியதாகும் இவ்வாறுவைக்கக் கட்டிக்கட்டி உயர்ச்சிப் புகட்ட ஆக்ஷயத்தை விட உத்தமொழி வேதிகம் என வலியுறுத்தினார்; தன்னுடைய பிரித்தானிய கல்விக் குறிப்பில் (Macaulay's Minute on Education - 1835) அவர் கருவதாவது: "நாங்கள் வந்த வாக்குறுதியும் உட்குப்பிட்டவர்கள் அவர். 'எங்கள் நினைவு' எம் விருப்பப்படி உபயோகிக்க எங்களுக்கு வணம வித கமிசனரும் உண்டு ஆகவே அறிமுகத்திற்கு மிக உத்தமொழியோ, அனைத்துப்பட்டியை அப்பணம் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். சமன்செருக்கத்தையோ அரபு மொழியையோ விட ஆக்ஷயம் தெரிந்திருந்தால் பெருமளவு வலியுறுத்தும். கதேசெருக்கம் சமன்செருக்கம், அரபு மொழியைவிட ஆக்ஷயம் உத்தமொழியை உயர்வாக உணர்னர்.... எனவே இத்த தாட்டில் கதேசெருக்கம் தெரிந்த ஆக்ஷயக் கல்வியாளர்களைக் குடியும். எமது ஓய்வறிசெருக்கம் அனை தேர்ந்தியே விருப்பப்பட்டேண்டும்." 7

இத்திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபின் இத்தியர்சினித் ஆக்ஷயக்கல்வி தரித மும்செருக்கம் என்பது வக்கவத்திரக் கல்விக் குழுவின் (Council of Education) சீழ் இருக்க மாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 1843 இல் 23 ஆக இருந்தது. 1853 இல் அத் 51 ஆக உயர்ந்தது. இதை வரலாறுகளின் மாணவர்கள் தெரணக் 4,632 இல் இருந்து 23,182 ஆகவும், அரசாங்கம் கல்விக் கொண்டு 4,12,284 ரூபாய்க்கு 3,94,428 ரூபாயாகவும் உயர்ந்தன. மப்பாலீயும், சென்னைவிலும் கூட மாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை கூடியது. 8

1854 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கல்வி அறிமுகவின் (The Educational Despatch 1854) படி பக்கவாறுவைக்க திறவாட்ட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப் பட்டது. அதன்படி வட்டம் பக்கவாறு அடித்தை மும்செருக்கம் கொண்டு 1857 இல் கல்வத்தா, மப்பால், சென்னைப் பக்கவாறு அடிக்கல் திறவாட்டினர்.

இவ்வகை இத்தியானியில் கவி விவகடத்து புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டித் அதை எதிரியத்திற்கும், அதை ஆக்கிய நோக்கத்திற்கு மிகவும் பாதுகாக்காத சங்கர சந்திர வித்தியாசாகர் (1820—81) போன்றவர்களின் முயற்சிகள்தாம் இத்திய இலக்கியத்திற்குப் புத்துணர்வைத் தந்தன வித்தியாசாகர் போன்றோர் இருக்கிராவிடில் மக்களே பிரபு எதிர்பார்த்த இனத்தின் இத்தியரையும், எண்ணத்தின் ஆக்கியெயராய்விருந்த ஒரு வர்க்கமே உருவாகிவிருக்கும்.

தாய்மொழி, ஆக்கியம் இரண்டையும் தனக்கு ஆதித்தியுடைய மட்டுமே உள்ளதாக, ஆற்றாண் மொழியாதற்கும், நடைவியாய் பெறுவான் என்பதை வித்தியாசாகர் வற்புறுத்தினார், சமஸ்கிருதக் கன்னடிகளின் கவிதை இடக்கத்தை மாற்றி மறைக்கவேண்டி வித்தியாசாகர் உரிய ஆயோசனைகள் அது காலம்வரை கவி பற்றி நிலைய அடுத்துக்கொண்ட ஆக்க இலக்கியத் தேவைகளுடன் இணங்குதல் கவி பற்றிய அருத்துக்களுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்குகின்றன.

அவர் கூறுவதாவது: "சமஸ்கிருதமும், ஆக்கியமும் ஒன்றாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இவ்விதக் கவி எழும் மொழிகளை வேண்டியே உலகின் விருவான, கணசாரத் துறையகளுடன் இணங்கும் பணிக் குடும் பெரும் தொண்டசத்தக் கூடிய பணைத் தேர்த்துக்கூடும்" & மேல் நாட்டு விருவானத்தை, கணசாரத்தை உயிர்த்துடிப்புள்ள அப்பாடுக்கற்ற, இவர்களை வினைக்கொடுத்த வர்க் மொழியினோ அல்லது வேறு எந்த நவீன இத்திய மொழியினோ புடக்குவதே, வித்தியாசாகரின் நோக்கமாக விருத்தது.

சமஸ்கிருதக் கன்னடிகளையப் பற்றி அவருடைய "குறிய்புள்ளி" (1852) இருத்து தெரித்தெடுக்கப்பட்ட பின்வரும் பகுதிகள் வங்காளத்தில் வித்தியாசாகராக் செய்த கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் எவ்வகை இத்தியானியில் பக்கவேறு மொழிகளில் ஏற்பட்ட இலக்கிய மறுமலர்ச்சி அல்லது நவீனத்துவத்திற்கு அடிக்கொண்ட என்பதை தெளிவாக விளக்குகின்றன.

- (1) புத்துணர்வுடைய வங்க இலக்கியத்தை உருவாக்குதலே வங்கத்தில் கவிக்குப் பொறுப்பாக உள்ளவர்களின் பிரதான நோக்கமாக வேண்டும்.
- (2) உயிர்த்துடிப்புள்ள, செய்பாண, இலக்கண வரம்புடைய வங்க மொழி நடை சமஸ்கிருதத் தேர்ச்சி இலக்கியங்களுக்கு இருக்க முடியாது. சமஸ்கிருத வித்துவான்கள் ஆக்கியமொழி இலக்கியத்தின் நல்ல தேர்ச்சி பெறச் செய்தல் அவசியம்.
- (3) ஆக்கியத்தின் மட்டும் தேர்ச்சியுடையோர் தங்களுடைய அருத்துக்களைச் செய்பாண இலக்கண வரம்புள்ள வங்க மொழியில் வெளியிடுகின்ற இரவாமல் இருப்பதை அப்பல வசவிலாக நசுமற்றினோம். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஆக்கிய மையமாகியவட்டுள்ளார்கள் என்பது சமஸ்கிருதத்தைக் கற்ற பின்பும் கூட வங்கமொழியில் எழுதச் சிரமப்படுவதைக் காணும்போது புறாருகின்றது.
- (4) சமஸ்கிருதக் கன்னடிக் கணவர்களின் ஆக்கிய இலக்கியத்தின் பரிச்சயம் உடையவர்களாகச் செய்தால் அவர்கள் ஒரு நவீன வங்க இலக்கியத்தின் ஆக்க கொத்தாகனாக முடியும் என்பது இப்பொழுது தெளிவாகின்றது. 10

கவிவசாரம் போன்ற அம்சங்களை விருத்தி செய்ய சமஸ்கிருத அறிவு, தந்தம் மொழியினில் ஆற்றிய பரிச்சயம் என்பன உதவிருதல் ஆக்கிய இலக்கியத்தின் இருத்துதல் உரைநடைவியின் தொக்கம் வாதனை அறிவலாம் என்பதை வித்தியாசாகர் போன்றோர் உணர்ந்தனர். உரைநடையானது பிரதானமாக தவறுக்களை வெளியிடுகின்றது எனவே, தற்கால அறிவு வளத்தை உள்சாட்கியவதானவள்கள்து. ஓர் இலக்கிய உரைநடைக்குத் தேவைவான தெனிய, உட்குக் கொப்பு, மயநிலை, அணுகல், சித்தனைவாற்றல் என்ற அம்சங்கள் நிறையக் கொண்டது ஆக்கிய உரைநடையானது. இதனை உரைநடை வளர்ச்சிக்கு, அதுவும் இலக்கிய உரைநடை வளர்ச்சிக்கு ஆக்கிய இலக்கிய அறிவு பெரிதும் உதவியது.

ஞான சாஸ்திர பாகுபாடுகளை (Classification of Sciences) உள்நாட்டியே முதல் நூலை விளக்கம் என்னும் நூலில் ஆங்கில விஞ்ஞானச் சொற்களுக்கு உரிய தமிழ் பெயர் பெயர்ப்புகளைத் தர முயன்றார் போர்டிவர் உத்தரம்பிள்ளை.

நாடகத் துறையில் ஆங்கில மேதைகளே நாடகங்கள் பல தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் இக்கால நாடக ஆசிரியர்க ளிடையே பெருக் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஷேக்ஸ்பியரின் லீர்ல் மர்சன் (King Lear) ஹாம்லட் (Hamlet) போன்ற நாடகங்கள் சூரியநாராயண சாத்திரியின் மரண விழும் போன்ற அவைச் சண்டை நாடகங்களுக்கு (Tragedies) வழி செய்தன.

இக்காலப் பகுதியில் மொழி பெயர்த்துள்ள நாடகங்கள்:

1. வெண்கோபாலசாரியார் பதிப்பித்த மேலிங் லண்டன் (1876)
2. இராமகவாமி ஹய்க்கார் பதிப்பித்த கஜானகேசர் (ஷேக்ஸ்பியரின் கோரோகு நாடகம்) 1887
3. நாராயண சாமிப்பிள்ளை பதிப்பித்த மேலிங் காவத்து நக்ஸ்ட்ரூட்களடி (1894)
4. சரசினாசன செட்டியார் பதிப்பித்த கஜாங்கி நாடகம் (சிம்பலிங் — ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்) 1897
5. இயக்குமணர்பிள்ளை மொழி பெயர்த்த லீர்ல்நாடகம் (சொப்க்லிஸ்க் (Sophocles) இலத்தீய Philoctetes நாடகம்) 1894
6. நாராயணசாமிப்பிள்ளை பதிப்பித்த மக்ளவல்லி நாடகம் (சொப்க் லீஸ்க் நாடகம்) 1894

19-ஆம் நூற்றாண்டின் உரை நூல்களிடும் M. S. B. and V. L. Society பதிப் பித்த ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம் கருகல் 1884; நடனசாஸ்திரி பதிப்பித்த ஷேக்ஸ்பியர் சீத்திரம் (Shakespeare's Twelfth Night or What You Will) 1891; தஞ்சை நாராயண சாமி ஹார் பதிப்பித்த நக் மேலிங் களடி (Shakespeare's A Midsummer Night's Dream) 1893 என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழ் மொழியில் உரை பக்கவேறு தரப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகளில் சமம் இருக்கத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் உள்ள 'நாடகம்' அடிப்படையாக காணப்படாமையால், இக் குறையை நீக்கும் முயற்சியே விட்டவர் பிரடி (Lord Bulwer Lytton) இலத்தீய இரகசிய வழி (The Secret Way) என்ற கதைவைத் தழுவி மனோகாண்டி யர் நாடகத்தைத் தாம் ஷேக்ஸ்பியரின் உத்தரம்பிள்ளை தனது முடிவுரைமீற குறிப் பிடுகின்றார். இ ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற எளிமையான நாடகமாசிரியர்கள் தங்கள் நாடகங்களில் உபயோகித்த 'Blank verse' என்னும் வாய்பாட்டினையே முதல் அவைப் பாடலையே உதாரம்பிப்பினர் எனலாம். இதனுடையே இந்நாடகத்தைத் "தமிழ் ளும் ஆங்கிலரும் கைத்து பெற்ற கரும் பெறல் மகவு" 14 என்று திரு. வைரப்பிரி யிப்பி விவரித்துள்ளார்.

எளிதானதும் இத்தகைய புது முயற்சியின் தொன்றிய, "மீள் ஆங்கில மொழி கற்காவது மேல் மேலாகத் தழைத்தோங்கிப் பட்டத்து நத்தமிழ் மொழியில்க்ந்த இடறத் தெரியாதவாறு விடுமோ என்று ஓயுறவானினார். அன்னார் தம் தமிழ்மொழி ஆங்கில நூல் முறைகளையும், பெயர்ச்சொற்களையும் பெற்றவென்றி காவத்திறந்தேற வேண்டி புனைந்து இத்தாட்புள்ளகம் இனிவ வடம் புரிந்து எக்ஷைத்தத்துடன் உடவி விடுவாராடுமென்றவென்பபுனை புனைவாராக" 15 என சூரிய நாராயண சாத்திரி தம் தனிப்பொருது தொகையின் முடிவுரைகளில் கூறுகின்றார். காவத்திறந்தேற வேண்டி தமிழ் மொழி பெற்றவென்றும், ஆங்கிலமொழியும் எளிதில் படித்துணர்ச்சக் கூடிய தன்மை உடையதாகத் தமிழ் மொழி மேல்கடுமென்ற எண்ணம் வகுப்பெற்றது.

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரிச் சதுரிகையில் (1901) எம். டபிள்யூ. கெலட் (F. W. Kellet) அக்காலத் தமிழ் ஒரு தினமணம் போராளியாக வட்டத்தில் உச்ச தாக்க கருதினார். வரட்டுப் பாண்டித்தியம், யுகமையாதம், செவ்வகத் தன்மை என்பவற்றுக்கு வட்டுக்கு வட்டும் தமிழ் தன் தலைகளை அறுத்து தெரிவிப்பவராய் வரையரைப் புலப்படுத்தும் தன்மையையும் பெறுவதும் ஆற்றிய போற்றித் தலைக் கள்ளது என்று இத்தரு மார்தரு மருத்து ஒரு இயற்கையான கவிமைத் தன்மைக்குத் திரும்புவதே 16 வரையர் காலம் கெலட் இயக்கியத்தில் ஒரு புதுப்போக்கை வரவேற்ற படி இயக்கிய கர்த்தாக்களின் கருத்தினையே தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

இக் கட்டத்தில்தான் சூரிய நாராயண சாங்கிரி தன் தமிழ் பாஷைத் தொகையை பதிப்பித்தார் (1901). உடல், மதி, மதி, விசயம், மன, காலை, இரவு, மனம் என்ற பொருட்களில் இவர் எழுதிவுள்ள தமிழ்ப்பாடல்கள் தமிழ்ச் கவிதையில் ஆகிலும் கவி எற்படுத்திய புதிய தாக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. இத்தொகுதி தமிழ்ச் கவிதையின் புதுப்போக்கிலாத தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. தெற்கு ஜி. ஏ. போப் கூறினார், 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வரையற்றில் ரோமன்மாதக் காலம் என்ற காலக் கட்டம் புனைவு தமிழ்ச் கவிதைகளை, (Romantic Period) விக்கிரமராமன் என்ற தலை (Victorian Period), அதாவது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலுரை, வாழ்ந்த வேட்கம்போர் (William Wordsworth 1770-1850), கீட்சர் (John Keats 1795-1821), ஷெல்லி (Percy B. Shelley 1792-1822), டென்னிசன் (Lord Alfred Tennyson 1809-92) போன்ற கவிஞரின் தாக்கம் பெருமளவில் புலனாகின்றது.

இக்காலம் பகுதியில் இயற்றப்பட்ட இயற்கையை விளக்கும் தமிழ்ப்பாடல்கள், 'சொண்ட' (Sonnet) பாடல் அமைப்பைத் தழுவின பாடல்கள், தன்முனைச்செய் பாடல்கள்; மணம் விருந்தில் அடக்கியத் 'தாமரைத்தடம்', 'மதுரை மாநகர்', 'விக்கிரமராம மாராணி' முதலிய கையறு நிலைச் 'செய்யல்'; 'சென்னக்கால் கப்பிரமணிய முதலியாரின் கவர்க்கரீகம்' (1895) என்றும் விட்டலின் (John Milton) கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பு என்பன இயக்கிய கர்த்தாக்களிடையே தொன்றிய ஒரு புதிய உணர்ச்சி நிலையைக் கட்டிக் காட்டுகின்றன.

ஆங்கிலக் கவிதையின் பயணம் இயக்கிய ஆராய்ச்சியிலும் பவர் எடுப்பாடு கெண்டார். இயக்கியக் கட்டுரைகள் பல ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டன. இதில்தான் கலா சாலைப் பத்திரிகையில் ராஜகமலர் போன்றோரின் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன. கத்தரம்பிள்ளை திருமுருகாற்றுப்படை, தெருநல்லாடை, மதுரைக்காடுசி என்பவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்ததுடன் The Ten Tamil Idylls, Some Milestones in the History of Tamil literature, Some Early Sovereigns of Travancore என்ற ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளையும் எழுதினார். 'கத்தரம் பிள்ளைக்கு தமிழிலக்கிய வரலாறு ஒன்றை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற ஆசை ஏம் இருந்தது. இதற்குரிய ஆய்வினைச் செய்துவிட்டு, ஆங்கிலத்திலுள்ள பல இயக்கிய வரலாறுகளைக் கற்பித்தும், பற்பல தமிழிலக்கிய காலக்களை வரையறுப்பதற்குரிய சான்றுகளைத் தேடித் தொகுப்பதிலும் இவர் ஓயாத வன்மையால் இருந்தார்' 18 என்று என் கையாபுரிப்பிள்ளை கூறிவுள்ளார். முதல் தமிழ் இயக்கிய வரலாறு எம். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளைக்கு எழுதப்பட்டது.

1897 இல் 'சித்தாந்த தீபிகை' (Siddhanta Deepika) என்றும் சதுரிகையில் செவ்வசேவராய முதலியார் எழுதிய கம்பளிப் பத்திய கட்டுரைத் தொடரைத் தமிழ் இயக்கியத் திறனுக்குத் துணையாக எடுக்கப்பட்ட முதன் ஓய்ச்சிகளின் ஒன்றாகக் கருதலாம். அரிசுடர்பட்டி, ஷேக்ஸ்பியர், கோக்டர் பெரோ (Walter Bagehot) போன்ற மேதைமைய இயக்கியத் திறனுள்ளவர்கள், நாடகவாசிரியர் என்பவரின் ஓய்ச்சிமேல் கொண்ட பரிசீலிமம் அவர்களை ஓய்ச்சிக் கொடுத்ததைத் திறனுக்குக் கொட்டாருகின்ற தமிழ் இயக்கியப் படைப்புக்களின் பிறப்போடுகளைத் துணையது. மனமணி அடிகள் (1876-1950) ஓய்ச்சிப் பட்டிக்கு எழுதிய விளக்க வரையின் ஒன்றையுள்ள தாம் "இத்தச் சிறந்த பாடலுக்கு விளக்கம் கொடுக்கலில் திறமைசாலியும், ஆற்றக் கூறிவுண்டையவரான திறனுள்ளவர் போராளியர்

வினியம் மிக்பெச வகுத்த இலக்கியத் திறனுக்குப் பரிசுதரையே மிகப்படுத்தினார் தாக"க் கூறுகின்றார். வேங்கடராம றுயர் ஈழநிலை அப்பள்ளம் அவை கம்பகம் (Kamban and his art - 1911), திருமருகாநாற்படை பற்றியத் திறனுக்கு றுயர், டி. என் கோலாகம் ஈழநிலை தாவணியை கோலம் (Kamban's Kosala - 1924) என்பவரும் ஆக்கியக் கவிமீறும் தமிக் இலக்கிய கர்த்தாக்களிடையே துண்டப்பட்ட திறனுக்கு வேட்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

தமிழ் நாவலின் ஆரம்ப காலத்தில் ஈழநிலைகள் அலுவலரும் ஆக்கியவர்கள் சத்தவராசிரித்தனர். வேதநாயகம்பிள்ளை, சரவணமுத்துப்பிள்ளை, ராஜாணையர் (1872-1898), மாதனமலர் (1872-1883), திடேசாங்கலியார் (1859-1908) போன்றவர்கள்மீட்டினர். சூரிய நாராயண சாஸ்திரி என்பவர் ஆலுவலரும் அரசாங்க உத்தியோகத்தரையார்போ, மத்திசீ-கலாநாயகமோ, கண்ணா விசுவகலாநாயகமோ பணியாற்றியவர்கள். ஆக்கியவர்கள் சத்த நொடி தத்துவமும் புத்தி சிவிகளாக வாழ்த்தவர்கள்" 19 கமிழினும், ஆக்கியவர்களும் தம் கண்ணகலி வேலிப்படுத்தும் திறன் இவர்களிடம் இருக்கிறது. இது இவர்கள் ஆக்கியவர்களும் தம் நாவல் களாக ஈழநிலை ராஜாணையர்மீறும், வேறு பல இலக்கியக் கட்டுரைகளிலிருக்கும் தெரிய வருகின்றது.

இவ்வகம் பொருவாக தோக்கின், தமிழ் இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் காலத்தாடன் இலையக வளர்ச்சிக்கு ஆக்கியவர்கள் கவி ஏதவாக விருப்பினும், அக்கால பிரதான இலக்கிய வடிவமாகப் பரிணமித்தது நாவலையாகும். இதற்குக் காரணம் நாவல் தோன்றி வளர்வதற்கான அகச் சூழலும் இத்தியே முழுமீறும் உருவாக்கிலிருக்கிறது.

ஆக்கியவர்கள் ஆட்சி இத்தியர்களே அவர்கள் அதுவரை இலக்கியத்த விவகாரம், மானிய முறை சத்தநாயகத்தின்களும் விவகரி ஒரு கைத்தொழில் புத்திக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் புதிய தொழில் முறைகள், சத்த வர்க்கங்கள், சத்ததொட்டங்கள் என்பவரும் தோன்றின.

இக்காலம் தோன்றிய வர்க்கங்களும் வறுமையெற்ற கவிமீறிய பெற்ற மத்திய தர வர்க்கமாரும், மத்திய வர்க்க ஈழநிலைகள் தனிமனிதன் கோண்கையும் வேலும் இருக்கின்றது. சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் நாவலுக்கு தனிமனித வாழ்வு ஒரு தத்துவார்த்த அடிப்படையை வழங்கியது.

அத்தடன் மட்டுமல்லாது அக்காலத்தில் பரவலான கவிமீறிய, அச்சியத்திர வசதி, பரத்தது மட்ட வாகை கட்டும், பொலிய றுயர் தோம் போன்ற நாவல் உருவாக உதவும் ஏனைய றுயர்படு தேவைகளுக்கே தமிழ் நாட்டின் காரணப்பட்டமைவும் நாவலின் துரித வளர்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாகும்.

இக்காலம் நாவல் தோன்றத் தேவையான அகச்சூழலும் உருவாக்கிலிருக்க தமிழ் நாட்டின் ஆக்கியவர்கள் கவிமீறிய இலையுக்கத்தினும் ஏறப்பட்ட இலக்கிய வேட்கையும் வந்து சேரவும் இச் சகலமத்தின் பலனாக 19ம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய இலக்கிய வடிவமான நாவல் தமிழ் நாட்டிலும் 1875 ஆம் ஆண்டளவில் தோன்றி வளர்ந்தது.

அடிக்குறிப்புகள்

- (1) Majumdar, R. C.; Datta, K. K., Datta, V. N - British Paramountcy and Indian Renaissance Part II The History and Culture of the Indian People Bharatiya Vidya Bhavan, 1965, p. 31
- (2) Ibid - p. 1

- (3) Kopf, David - British Orientalism and the Bengal Renaissance - The Dynamics of Indian Modernisation - 1773 - 1835, University of California Press - 1969, p. 17
- (4) Majumdar R.C. Datta K. K., Datta V. N. British Paramountcy and Indian Renaissance Part II - The History and Culture of the Indian People - Bharatiya Vidya Bhavan - 1965, p. 34 - 35
- (5) Ibid p. 37
- (6) Ibid p. 37
- (7) Ibid p. 84
- (8) Ibid p. 49
- (9) Halder, Gopal - Vidyasagar - Reassessment - People's Publishing House, 1972, p. 55.
- (10) Ibid p. 57
- (11) இராசசாமி கு. அருணாசலம் சவுண்டர் - மயூரம் முனிசிப் சேஷநாமகவிகள் வரலாறு, நூலாக்கச்சியும், இ. அகஸ்டு மன்சிபிள் கம்பெனி, சென்னை, 1952 p. 88 - 89
- (12) கண்ணசப்தி ச. - ஸ்ரீமீன் இலக்கியம் - பாரதிதியம் பக். 262 1969
- (13) சுந்தரமங்கலம் பி. மனோகமணிமம் - சமுதகவனிமீடு 1954
- (14) கண்ணசப்தி ச. - தமிழ்ச் சுருவனிகள், பாரதிதியம், 1968 பக். 262
- (15) தனிப்பாசரம் சாந்தியார் - தனிப்பாசரத் தொகை, முத்தப்பகுதி - மதுரை 1-57.
- (16) Kellie, F. W. Introductory Note on Two Tamil Sonnets - Reprinted from the Christian College Magazine - தனிப்பாசரத்தொகை, முத்தப்பகுதி-மதுரை 1957.
- (17) Pope, G. V - Preface to the English Echoes - தனிப்பாசரத் தொகை முத்தப்பகுதி - மதுரை 1957.
- (18) கண்ணசப்தி ச. - தமிழ்ச் சுருவனிகள், பாரதிதியம் 1968 பக். 262
- (19) கண்ணசப்தி, ச. - தமிழ் நூல் இலக்கியம் - பாரதிதியம் 1968 பக். 26.